

Med hensyn til en overgrænse for abort er det Socialdemokratiets holdning, at grundene til abort skal være mere og mere tungtvejende, jo senere i graviditeten kvinden er. Men vi er ikke enige i en absolut overgrænse, fordi en sådan grænse ikke vil kunne give rum for at varetage helt nødvendige både etiske og menneskelige hensyn.

Hvis man følger Kristeligt Folkepartis forslag fra tidligere på året, så vil konsekvensen være, at det bliver et nej til abort, uanset om fostret anses for levedygtigt eller ej, og det er vi modstandere af.

Også debatten om levedygtighedskriteriet er vanskelig. Umiddelbart lyder det jo rigtigt og logisk med et levedygtighedskriterium, men hvad er egentlig definitionen på levedygtighed? Er det, at et foster overlever ved hjælp af den indsats, der er så at sige mere eller mindre gængs ved komplicerede fødsler rundt omkring på landets sygehuse, eller er det, at al den viden og teknologi, der er til rådighed på højt specialiserede afdelinger, sættes ind for at få også børn med en ekstrem lav fødselsvægt til at overleve?

Skal levedygtighedskriteriet vurderes ud fra den ekstreme teknologiske indsats, er vi betænkelige, fordi vi finder, at der i høj grad er etiske problemer ved at redde endog meget små fostre. Vi hører meget om de tilfælde, hvor de ekstremt tidlige fødsler er gået godt, men vi er tilbøjelige til at fortrænge de tilfælde, hvor det går lidet ønskværdigt.

Socialdemokratiet finder, at abortloven stort set er god, også set i lyset af den praksis, som har udviklet sig i abortsamarådene, hvor tilladelse til de meget sene aborter er begrænset til de tilfælde, hvor fostret har helt fundamentale skader. På den baggrund kan vi støtte ministerens forslag. Det har ikke været nogen helt nem opgave, men vi finder faktisk, at resultatet er blevet et afbalanceret forslag, hvor man på den ene side fjerner de mere socialt betingede kriterier som mulighed for sene aborter, og hvor man på den anden side lovfæster den praksis, der har udviklet sig i abortsamarådene. Vi er godt tilfredse med, at levedygtighedskriteriet skal vurderes i forhold til det enkelte foster, og at bemærkningerne slår fast, at der er tale om en lægefaglig vurdering i det enkelte tilfælde.

Sene provokerede aborter er et felt, der er præget af to sæt relevante etiske vurderinger, men vurderinger, som i visse tilfælde trækker i hver sin retning. Det er med andre ord et om-

råde, vi ikke kan passe ind i firkantede regler og paragraffer, og derfor er det godt, at forslaget sætter nogle overordnede retningslinjer, men samtidig giver rum for, at den enkelte sag kan afgøres konkret på basis af et lægefagligt skøn.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Den socialdemokratiske ordfører, fru Dorte Bennedsen, lagde vægt på, at der skal være rum for at kunne varetage nogle helt nødvendige etiske og menneskelige hensyn. Det er jeg sådan set ikke uenig i. Så er spørgsmålet: Hvilket hensyn er det så mere præcist? Og dér kan det selvfølgelig godt være, uenigheden melder sig.

Men det spørgsmål, som jeg godt vil stille fru Dorte Bennedsen og Socialdemokratiet, når man nu lægger vægt på, at levedygtighedskriteriet ikke skal være hængt op på den ekstreme teknologiske indsats, som man i dag kan yde i forhold til også at redde for tidligt fødte børn, er, om Socialdemokratiet så finder, at den afgrænsning, lovforslaget rent faktisk sætter, og som betyder, at provokeret abort på levedygtige fostre vil være tilladt, når der altså er tale om handicappede fostre – det er jo tilfældet – er den rigtige afgrænsning? Synes Socialdemokratiet, at levedygtige fostre f.eks. med Downs syndrom, skal have lov til at blive frasorteret, blive til provokerede aborter, når de rent faktisk er levedygtige? Det synes jeg er en væsentlig problemstilling, også i forhold til den debat, som vi havde i sidste folketingssamling om Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag B 69.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ja, vi havde jo en lang debat, Kristeligt Folkepartis ordfører og jeg, ved behandlingen af Kristeligt Folkepartis forslag, og der kan jeg i hvert fald sige klart, at det forslag er vi ikke enig i. For hvis man følger det forslag, Kristeligt Folkeparti fremsatte, så må der, hvis der kommer et foster til verden efter 18. uge, overhovedet ikke foretages abort, uanset levedygtighed eller ikke levedygtighed. Det var det, der fremgik af Kristeligt Folkepartis forslag i foråret, og det er vi uenige i.

Så spørger hr. Sjørnsen mig om, hvad vi mener om Downs syndrom, og det kunne være andre ting. Jeg havde nær sagt – hvis ikke det bliver misforstået – vi mener ikke noget. Fordi det, der er det vigtige ved dette her, er, at det er